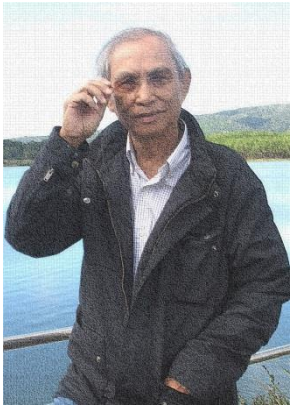

Thư Gửi Các Bạn Mình – Số 19

Các Bạn Mình thân mến,

Chuyến đi Cali vừa rồi mặc dầu không được dự tính trước nhưng cũng lưu lại vài kỷ niệm buồn vui dành cho người già này (gọi là người già chứ không thể gọi bằng chữ nào khác). Thư này xin chia sẻ cùng Các Bạn Mình vài ghi nhận sau chuyến đi vỏn vẹn đúng một tuần vì một số công việc không cần thiết phải ghi trong thư này.

Trước khi có quyết định đi Cali khoảng hai tuần, tôi có gặp và nói chuyện với một người bạn thân, hai chúng tôi nhắc đến tên một người bạn cùng lớp. Đó là anh Trần Văn Sa cùng học đệ nhất A niên khóa 1962-1963. Anh Sa người Huế, hiền lành, ít nói, sau giờ tan lớp là anh biến khỏi sân trường chứ không ở lại chơi thể thao hoặc nói chuyện thuộc thế giới học trò và đôi lúc rủ nhau xem mấy thằng bạn đánh lộn. Điều làm cho tôi nhớ đến anh Sa là: nhiều lúc đang ngồi học trong lớp, anh bị lên cơn động kinh làm cho giật té, chúng tôi phải dìu anh xuống phòng y tế nhà trường để được chăm sóc. Càng về sau, những cơn động kinh xảy ra liên tục nên việc học của anh bị trở ngại. Khoảng giữa năm học chúng tôi nghe được tin là gia đình anh liên tục có những người qua đời. Mấy cụ lớn tuổi gọi tình trạng chết như vậy là "chết trùng", nếu không trừ khử bằng cách cúng kiến bùa chú sao đó thì lần lượt những người trong gia đinh cũng ra đi. Được biết anh Sa là người cuối cùng trong gia đình "sắp tới phiên". Vì sợ hãi và nghe nhiều lời khuyên bảo của các cụ từng trải nên anh Sa phải bỏ Đalạt để đến sống ở một nơi khác. Từ đó, chúng tôi không ai nhận được tin tức về anh. Mãi cho đến tháng 6 năm 1973, tức 10 năm sau, tình cờ tôi gặp lại anh trong khuôn viên dinh Độc Lập nhân ngày kỷ niệm Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa. Lúc đó tôi đang làm việc tại Phủ Tổng Ủy Công Vụ được đề cử đi dự tiệc do Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa khoản đãi quân dân cán chính có công do các đơn vị và địa phương đề cử. Tôi được sắp xếp ngồi gần một vị đại úy cảnh sát, tôi nhận ra vị đại úy này là anh Trần Văn Sa. Cả hai rất vui mừng. Thời gian đó anh công tác tại Vùng IV chiến thuật, tỉnh Phong Dinh (Cần Thơ). Thế là hai chúng tôi ngồi bên nhau nói chuyện suốt

buổi tiệc và cũng nhắc đến tên một số bạn bè cùng lớp. Anh cho biết anh "trốn" Đàlạt về Cần Thơ học tiếp, sau đó anh thi đậu vào ngành biên tập viên Cảnh Sát Quốc Gia. Sau buổi tiệc hôm đó chúng tôi chia tay và cho đến tháng tư 1975, chúng tôi không biết tin tức của nhau. Khi sang Mỹ tôi có hỏi một số bạn để biết tin tức về anh. Anh Nguyễn Mùi (THĐ 64, đã mãn phần) là người cho tôi tin tức về anh Trần Văn Sa. Anh Sa sang Mỹ theo diện HO, định cư tại tiểu bang Washington, thành phố Tacoma. Tôi có nói chuyện với anh vài lần qua điện thoại. Trong mấy năm gần đây tôi không liên lạc với anh nhưng hễ gặp bạn bè, chúng tôi đều có nhắc đến anh như trường hợp tôi và bạn thân ở Houston nhắc đến anh trước khi tôi sang Cali hôm 29 tháng 7. Hôm sau, ngày 30 tôi có một cuộc họp mặt anh chị em cựu Hướng Đạo Sinh Lâm Viên. Tôi có hỏi thăm về anh Sa thì anh Lê Xuân Hậu mang thảy trước mặt tôi tờ "Việt Báo" với một phần tư trang báo đăng phân ưu. Tôi vô cùng bàng hoàng và xúc động khi biết anh Trần Văn Sa vừa mệnh chung hôm 16 tháng 6, tức là trước khi tôi sang Cali hai tuần. Tôi chỉ biết âm thầm cầu nguyện cho anh Trần Văn Sa được về nơi miền lạc cảnh thảnh thơi, không còn hệ lụy cõi trần. Tôi buồn.

Cũng trong buổi họp mặt nói trên, có anh Tạ Đức Ân, người trong nhiều năm qua đã cùng một số anh chị em Đàlat tổ chức "Ngày Họp Mặt Thân Hữu Đàlạt" vào tháng 6 mỗi năm để đồng hương Đàlạt có cơ hội gặp thăm và hàn huyên, nhắc những kỷ niệm một thời nơi thành phố thân yêu ngày nào. Tôi lại thêm ngạc nhiên khi thấy anh Ân không còn nhanh nhẹn hoạt bát như lần tôi gặp anh hai năm trước. Anh bị bệnh thuộc loại nan y. Nhưng anh cũng đã qua khỏi thời kỳ khó khăn. Tôi chúc anh Ân chóng khỏi bệnh và hy vọng trong lần gặp sắp tới sức khỏe của anh hoàn toàn bình phục. Xin Các Bạn Mình đồng tâm nguyện cầu cho anh Tạ Đức Ân chóng hết bệnh. Anh Ân cũng trải qua nhiều năm tháng trong lao tù cộng sản.

Người thứ ba tôi muốn nói đến trong phần này là anh Trương Nho, THĐ 62. Dĩ nhiên, theo năm tháng thì ai trong chúng ta sức khỏe cũng kém dần. Anh Trương Nho không có vấn đề gì về sức khỏe ngoài những căn bệnh chung chung của người cao niên. Nhưng đôi chân của anh Nho có phần hơi yếu vì hậu quả của những năm bị cùm trong lao tù cộng sản sau tháng tư 75. Anh

Nho có mặt trong buổi họp mặt hè hôm 1 tháng 7 tại nhà chị Xuân Ninh (BTX – THĐ 63) và còn tổ chức thêm một buổi họp mặt ngay tại nhà của anh vào chiều 5 tháng 7. Được biết chị Ngô Thị Lý (BTX) - vợ của anh Nho là một người hiền thục đảm đang và hiếu khách. Các con của anh chị Nho – Lý cũng sống quây quần sát bên cạnh nhà anh ở thành phố Long Beach. Một gia đình hạnh phúc. Tôi mừng lắm!

PHÂN ƯU

Nhận được tin buồn

Ông

TRẦN VĂN SA

Đã từ trần lúc 8 giờ 35 sáng ngày 14 tháng 6 năm 2016 (nhằm ngày 12 tháng 5 năm Bính Thân) tại Toronto

Hưởng thọ 74 tuổi

Xin thành kính phân ưu cùng Bà Quả Phụ Trần Văn Sa vô tang quyến.

Nguyện cầu Hương Linh Ông Trần Văn Sa sớm vãng sanh về miền Cực Lạc.

ĐỒNG THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Ông Bà Nguyễn Hữu Huy
Ông Bà Nguyễn Quốc Trương
Bà Quả Phụ Nguyễn Mùi
Ông Nguyễn Văn Tâm
Ông Bà Nguyễn Quốc Quân
Ông Bà Nguyễn Sơn
Ông Bà Vũ Em
Ông Bà Tri Hạnh

Từ trái sang phải: Hoàng Kim Châu, Nguyễn Quốc Quân, Nguyễn Thanh An, Tạ Đức Ân, Lê Xuân Hậu, Phạm Bá Đức (đứng)

Nhân đây cũng xin nói thêm về hai người bạn nữa, đều là những người xuất thân từ mái trường trung học Trần Hưng Đạo. Người đầu tiên là anh Vũ Thế

Hùng, học chung với chúng tôi năm đệ thất trường Quang Trung, sau đó chuyển sang trường Trần Hưng Đạo. Thời chiến anh mang cấp bậc đại úy và giữ vai trò huấn luyện viên tại một trung tâm huấn luyện cảnh sát. Anh cũng bị cộng sản đưa đi tù gần 7 năm và sau đó qua Mỹ theo chương trình HO. Điều đặc biệt là anh Hùng và tôi cùng rời Việt Nam một ngày. Khi qua Mỹ hai chúng tôi lại gặp nhau tại thành phố Houston. Lúc còn đi học, anh thuộc loại "người hiền" và không tham gia bất cứ sinh hoạt nào của lớp của trường, lúc nhỏ anh gầy ốm nên bạn bè đặt cho anh biệt danh là "Hùng Việt Cộng". Anh vui vẻ nhận biệt danh đó mà không có lời phàn nàn gì cả, anh nói năng chậm rãi điềm đạm. Khi định cư ở Mỹ, hình như anh chưa bao giờ rời thành phố Houston, anh chỉ biết chăm chỉ đi làm và cuối tuần đi nhà thờ. Anh là một tín đồ rất ngoan đạo. Anh sống mẫu mực và thương yêu con cháu. Hai chúng tôi và một bạn THĐ nữa là anh Nguyễn Huy Suyến (THĐ 62) thường cứ mỗi tháng rủ nhau đi ăn uống chuyện trò một lần và gần như rất đều đặn như thế. Ba năm trở lại đây anh Hùng bị bệnh, tuy không trầm trọng nhưng sức khỏe của anh có phần suy giảm. Chúng tôi vẫn gặp anh lúc rủ rê đi ăn uống hoặc ghé nhà thăm. Trước chuyến đi Cali nói trên tôi và Suyến ghé thăm anh thì thấy anh ngồi xe lăn nhưng lúc chuyện trò thì rất tỉnh táo. Anh Hùng đã vào nursing home hôm tôi sắp sang Cali, lúc trở về, tôi và Nguyễn Huy Suyến vào thăm anh hôm 13 tháng 7. Anh vẫn ngồi xe lăn, thấy chúng tôi vào anh chào cười vui vẻ và đưa tay ra bắt. Khi được hỏi về tình trạng chữa trị thì chính anh cho chúng tôi biết anh rất bằng lòng và vui khi vào đây để tập cho có phương pháp và có người giúp anh mọi việc. Vợ anh Hùng là chị Hương (cũng dân Đàlat) mỗi ngày đều vào với anh cả buổi. Chị cũng lạc quan về cách chăm sóc của các nhân viên tại đây. Nghe anh Hùng và chị Hương bày tỏ sự hài lòng khi anh Hùng được gửi vào đây, chúng tôi cũng thấy vui. Hy vọng sức khỏe của anh mau bình phục.

Người thứ hai là anh Hoàng Văn Bình. Chủ nhật ngày 10 tháng 7 tôi nhận được email của anh Mai Thái Lĩnh từ Việt Nam và chị Nguyễn Thị Đông ở Kansas (chị có bút hiệu là Đông Quỳ do tôi đặt khi chị viết bài gửi đăng trên đặc san đại hội BTX-THĐ 2012)) báo tin là anh Hoàng Văn Bình đã vĩnh viễn ra đi tại thành phố Đalạt. Anh Bình là em của anh Hoàng Văn Thái ở California, cả hai anh em cùng học một lớp với tôi từ đệ thất. Anh Bình lâm trong bịnh đã nhiều năm. Năm 2013 anh Nguyễn Xuân Tân về Việt Nam, cùng anh Mai Thái Lĩnh thay mặt anh em THĐ đến nhà thăm anh Bình. Năm 2014 tôi và anh Nguyễn Quốc Trung (THĐ 63) cũng ghé thăm anh Bình tại nhà, khi đó anh Bình yêu cầu cô em là Hoàng Thanh An đỡ anh ngồi dậy để nói chuyện với chúng tôi. Anh vẫn còn rất minh mẫn trong lúc chuyện. Nay thì anh đã đi xa. Cầu xin anh được sớm vãng sanh miền lạc cảnh. Tôi buồn.

Tôi có nhiều bạn bè nên thường liên lạc với Các Bạn để thăm hỏi hoặc bằng điện thoại hay email. Tôi tâm nguyện rằng: còn khỏe thì nên thăm hỏi hoặc gặp gỡ bạn bè. Thời gian không nhởn nhơ chờ ta đâu Các Bạn ạ. Nội trong chưa đầy một tháng đã có hai Bạn Mình vĩnh viễn ra đi.

Ngày 1 tháng 7 Phạm bá Đức chở chúng tôi đến nhà chị Xuân Ninh để dự buổi "Họp Mặt Hè 2016" do chị Xuân Ninh, anh Phạm Bá Đức và Nguyễn Quốc Quân tổ chức và các anh chị này gọi là "Họp Mặt Bỏ Túi". Tôi rất ngạc nhiên vì có trên 20 anh chị em đến tham dự như chị Lê Thị Tâm & anh An, anh chị Phạm Bá Đức & Ngọc Dung, anh chị Trương Nho & Ngô Thị Lý , anh chị Phún Tắc Ón & Phương Anh (từ Simi Valley xuống), anh chị Nguyễn Công Lâm & Hạ Thị Bảy, anh Phùng Ngọc Tường (mới định cư ở Mỹ được 4 tháng), Bùi Tiến Lợi, Nguyễn Quốc Quân, các chị Phan Kim Dung, Lưu Mỵ Hương (từ Canada), Đặng Kim Tuyến, Nghiêm Thị Nhường, Nghiêm Thị Lộc, Phạm Mai Trang. Nguyễn Thanh An và vợ chồng tôi từ Texas, ngoài ra còn có một thân hữu là bạn của chị Lưu Mỵ Hương và chị Xuân Ninh là cựu nữ sinh Trưng Vương.

Tôi thấy các anh chị có mặt hôm đó đều có sức khỏe tốt và vui vẻ trò chuyện, ăn uống, ca hát cũng như tham gia các trò chơi do anh Nguyễn Quốc Quân và chị Thanh An điều hợp. Chúng tôi có thực hiện một bảng lưu niệm để tặng chị Xuân Ninh vì đã nhiều lần chị đứng ra tổ chức họp mặt. Trên bảng lưu niệm có huy hiệu của hai trường THĐ và BTX cùng tên của các anh chị đến dự. Chị Bùi Bích Liên từ San Jose gọi cho biết không xuống dự được và không quên chúc "Họp Mặt Vui Vẻ". Các món ăn được đặt nhà hàng mang tới với đầy đủ hương vị Bắc Trung Nam cùng với bia và rượu vang cho các đấng lão nam uống hoài "không hết".

Sau khi ăn uống no nê, anh chị em quây quân bên nhau để ca hát và dự các trò chơi. Các bài hát "Khúc Ca Mùa Hè" "Cô Gái Việt" "Bạch Đằng Giang", "Việt Nam Quê Hương Ngạo Nghễ", "Lên Đàng"…được mọi người tuần tự hát. Chị Thanh Anh với trò chơi "Ai cũng có quà" rất vui. Anh Nguyễn Quốc Quân bày cho "Đôi Ta Ăn Dưa Hấu" và có ba cặp vào chung kết: Lâm & Bảy, Ón & Phương Anh, Nho & Lý. Cặp Lâm & Bảy là cặp được giải thưởng "chỉ dùng mồm để đút cho nhau ăn" hết sạch. Vui ơi là vui!!!

Cùng hát

Cùng chơi

Cùng ăn

Cùng nhận quà

Chiều ngày 5 tháng 7 chúng tôi lại có một cuộc họp mặt khác tại nhà anh chị Trương Nho & Ngô Thị Lý. Nhà anh chị Nho Lý ở vùng biển Long Beach nên lúc nào cũng hưởng được những làn gió mát. Chiều hôm đó, ngoài vợ chồng chúng tôi còn có các anh chị Phạm Bá Đức & Ngọc Dung, Trần Hữu Tân & Cẩm Ly, Nguyễn Công Lâm & Hạ Thị Bảy, Nguyễn Quốc Quân, Nghiêm Thị Nhường, Nguyễn Thanh An, Phạm Mai Trang, Nguyễn Đình Cường (GS THĐ). Anh chị Nho đã đãi các món ăn đặc biệt trong đó có món bún măng vịt rất hấp dẫn. Đám lão nam hôm đó quá vui nên làm cạn hết bốn chai rượu vang thượng hạng và chuyện trò cứ kéo dài mãi không muốn dứt. Anh Nguyễn Đình Cường đến hơi trễ nhưng đã góp phần kể chuyện tình, hát và đọc thơ cho bà con nghe. Gần 10 giờ anh chị em chia tay ra về không quên hẹn gặp nhau vào dịp khác.

Những khuôn mặt THĐ và BTX

Thầy Cường kể chuyện tình

Các chàng đứng nhậu và… Các nàng đứng cười…

Lần này có mặt ở Cali, tôi và Phạm Bá Đức có đến thăm thánh tượng Đức Trần Hưng Đạo trên đường Bolsa được khánh thành hôm 12 tháng 6 vừa rồi. Cũng cần nhắc là cựu giáo sư và học sinh hai trường Bùi Thị Xuân - Trần Hưng Đạo cùng Gia Đình Củi Ngo Houston đã tiếp tay đóng góp tài chánh hỗ trợ cho việc đúc tượng. Một lần nữa xin trân trọng cám ơn quý thầy cô và anh chị em. Dịp này tôi có gặp trực tiếp ông Phan Kỳ Nhơn là người trông coi đền Trần Hưng Đạo để được xem danh sách đóng góp. Phía dưới chân tượng có khắc tên những cá nhân, hội đoàn đóng góp nhưng mới chỉ khắc được hai phần ba (2/3). Anh Phạm Bá Đức cũng đưa tôi đến thăm một thánh tượng Trần Hưng Đạo được đặt trong công viên Mile Square Park do một giám sát viên người Việt Nam của thành phố thực hiện.

Khi nào Các Bạn Mình ở xa về thăm thủ đô tỵ nạn, nhớ ghé thăm tượng Đức Thánh Trần để tưởng nhớ công ơn của Ngài đã ba lần đánh thắng đạo quân xâm lược Mông Cổ cách nay gần tám thế kỷ, đồng thời cũng để nhớ lại ngôi trường xưa đã bị quân xâm lăng phương Bắc triệt phá.

-nt-	SVSQ/KQ Khóa 69A	500$
16/01/2016	Ô.Bà TRẦN THIÊN KÍNH (Hội N.Việt-MO)	700$
-nt-	BÙI ĐỨC LẠC Sáng Lập Viên GĐMĐ/VN	500$
18/01/2016	C.Ty COIN LAUNDRY Inc	500$
19/01/2016	Khóa 7 NHÂN VỊ - SQTĐ	500$
-nt-	G.Đ ĐẶNG HUY HẢI (WA)	1.000$
-nt-	Vô Tuyến TRẦN THẾ	500$
-nt-	Gia Đình CỦI NGO DALAT (TX)	500$
-nt-	Cựu GS&HS Trung Học BÙI THỊ XUÂN+TRẦN HƯNG ĐẠO (Đà Lạt)	2.000$

Các Bạn Mình thân mến,

Thư này mang đến cho Các Bạn chuyện không vui vì sự ra đi vĩnh viễn của hai bạn đồng môn. Đồng thời cũng có được niềm vui nho nhỏ khi một số bạn bè vẫn còn quây quần bên nhau để cùng cười vui như lúc còn thuở học trò dù rằng tuổi đời sáu bảy bó có thừa.

Thư này viết vào trung tuần tháng 7 khiến tôi nhớ đến tháng này còn có một ngày không vui trong lịch sử nước ta: Đó là ngày 20 tháng 7- ngày chia đôi đất nước Việt Nam ở vĩ tuyến 17 bằng hiệp định Geneve 1954. Sau biến cố này, tôi đã cùng học với nhiều bạn theo gia đình “bỏ Bắc vào Nam” trốn cộng sản. Với nhân lực và trí tuệ của hơn một triệu người đã đóng góp vào công cuộc xây dưng và phát triển Miền Nam Việt Nam thành vùng đất phú cường, tự do dân chủ. Một thời vang son giờ chỉ là kỷ niệm…

Sau khi gửi thư này cho Các Bạn Mình, tôi sẽ ra phi trường để làm một cuộc hành trình khác sang Miền Đông Hoa Kỳ.

Chúc Các Bạn vui khỏe và hẹn thư sau.

Phong Châu

HỌP MẶT HÈ 2016

XUAN
NINH

HỌP MẶT HÈ 2016

Gặp nhau đây rồi chia tay…Ngày vàng như đã vụt qua trong phút giây…